

Nicolae VASILE

Timpul

**Săraci cu duhul, care-ați fost,
neavând sub frunte gândul,
în viață, ați avut un rost,
dar nu ați luptat cu timpul.**

**Cărora școala v-a plăcut
și la carte v-a fost gândul,
lipsiți erați de multe cărți,
nu vă lipsea, însă, timpul.**

**De grija greu v-a încercat,
nu v-a-nghițit Pământul,
că așa voit-a Dumnezeu,
să vă dea viața și timpul.**

**Ați rezistat și la iubiri,
venea parcă sfârșitul,
durerea de iubită sau iubit,
din față, vă lua timpul.**

**În viață multe poți să faci,
ca să-ți poți culege fructul,
muncește doar și știi să taci,
fără însă a-ți pierde timpul.**

**Și-n poezie, poți să fii tu,
iluminându-ne cu gândul
ce ți-l-a dat Dumnezeu,
poți ține-n loc, chiar timpul.**

**Către sfârșit, când ar părea
că-n toate bate vântul,
nici să iubești nu ai mai vrea,
zicând că nu mai e timpul.**

**Dorințele nu se sfârșesc,
ele-și păstrează rîndul,
chiar și în vârstă de vei fi,
dar nu le opri tu timpul.**

**Lăsați-vă timpul în voia lui,
poate să vă ajute traiul,
n-aveți ce vreți, să vreți ce-aveți
făcând din viață raiul!...**